

de Opgaver, man har paataget sig, og dersom man søger Paaskud til at afvise saadanne Patienter, kan det let blive skæbnesvangert for de paagældende Personer, navnlig for dem, der befinder sig paa det Standpunkt, at de trænger til en Forkur for at blive tjenlige til at optages paa et Sanatorium.

Det er derfor mit Haab, at det maa lykkes inden tredie Behandling at opnaa Overenskomst med Ministeren om, at der ogsaa ydes Tilskud til de kommunale Tuberkulosehospitaller.

Jacob Christensen: Jeg vil yde min Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) nu fremsatte angaaende de kommunale Tuberkulosehospitaller og Statens Støtte til disse navnlig i disse vanskelige Aar, hvor saadanne Virksomheder giver et meget betydeligt Underskud; jeg synes dog, at man ikke skulde blive staaende ved Hospitallerne, men at man lige saa fuldt maa kræve, at Statens Hjælp maa udstrækkes til ogsaa at omfatte Rekonvalescenthjem og Plejehjem, som enkelte Kommuner har oprettet til Behandling af Tuberkulosepatienter. Hvis man skal bringe Hjælp til disse Mennesker, gælder det om, at Staten, der jo repræsenterer hele Samfundets Ansvar overfor dem, gaar i Spidsen og viser sin Offervillighed overfor Løsningen af denne Samfundsopgave. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede Medlem fra Aalborgs Betragtning, at Staten bør yde sit Bidrag til Dækningen af de meget betydelige Underskud, som disse Virksomheder har givet i sidste Aar. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem allerede har anført, at naar Staten yder store Bidrag til Dækning af Nationalforeningens Underskud, ved Driften af Sanatorierne og Underskuddet ved Andelsforeningens Sanatorium Krabbesholm og andre mere private Sanatorievirksomheder, er det ogsaa rimeligt, at Staten træder hjælpende til overfor Kommunerne, som har taget denne Opgave op. Men det er et Spørgsmaal, om man ikke burde se at faa denne Sag ordnet ikke alene for de Aar, der nu er gaaet, og for de Underskuds Vedkommende, der er en Følge af disse Aars ekstraordinære Forhold med Hensyn til Priser o. lign., men tage hele dette Forhold op til Revision. Det kan jo godt ske ved, at man tager Loven om tuberkuløses Sygebehandling af 10. Maj 1912 op til Revision. I Fjor havde vi jo den anden Tuberkuloselov, om Statens Støtte til Bekæmpelse af Tuberkulosen, til Revision, og under Be-

handlingen af dette Forslag kunde man naturligvis ikke undlade at berøre ogsaa den Sag, som her er paa Tale, og da lovede den højtærede Justitsminister, at han snarest muligt vilde fremsætte Forslag til Ændring af Loven af 10. Maj 1912. Nu erkender jeg selvfølgelig, at der i vor Tid har været saa mange Opgaver for Ministeriet, der har trængt sig paa til Løsning, og at Ministeriet i det hele taget har været i den Grad overbebyrdet med Arbejde, at det er forstaaeligt, at der kan være Spørgsmaal, man har maattet, om ikke opgive, saa dog skyde bort til senere Lejlighed. Men jeg vil haabe, at der dog i denne Rigsdagssamling skulde kunne blive den fornødne Tid tilovers til at tage denne Lov op til Revision. Jeg tror, at de Refusionstakster, der er gældende i Henhold til den, langt fra er tidssvarende, hvilket jo ogsaa det store Underskud viser, som de kommunale Sanatorier som andre Sanatorier giver, og ved en Ændring af dem vilde der maaske kunne blive raadet noget Bod paa de Mangler, som nu vanskeliggør disse Virksomheders Drift, og som blandt andet har foranlediget det store Underskud, der er fremkommet i de sidste Aaringer.

Der er desværre ikke nogen Revisionsbestemmelse i denne Lov som i den forrige, men i Henhold til de Udtalelser, den højtærede Justitsminister fremkom med i sidste Rigsdagssamling, kan man sikkert gøre sig Haab om, at det vil lykkes at faa en Revision gennemført i indeværende Rigsdagssamling. Men jeg tror ikke — og det har jeg for øvrigt udtalt tidligere her i Tinget —, at man skulde blive staaende ved de tuberkuløse Patienter. Det tillod jeg mig at fremhæve ved Finanslovens første Behandling, da Spørgsmaalet om Tilskud til Kuranstalten „Midtjylland“ i Silkeborg var til Behandling, et Spørgsmaal, som har været Genstand for Drøftelse mellem Finansudvalget og den højtærede Minister siden første Behandling, hvilket Aktstykkerne til Finansloven jo udviser. Jeg tror, man maa videre end til at have Plejehjem, Hospitaller og Rekonvalescenthjem for tuberkuløse. Jeg tror, man bør udvide det til at gælde andre syge Mennesker, som, paa Grund af at de er ubemidlede, ikke kan faa den Kur og Pleje, de nødvendigvis maa have for at kunne blive raske. Dette Spørgsmaal var til Drøftelse forleden Dag i den danske Købstadforenings Repræsentantmøde, hvor for øvrigt ogsaa Spørgsmaalet om Forhøjelse af Refusionstaksterne for de kommunale Tuberkulosehospitaller var til Behandling, og paa dette Møde sluttede